

Şüpheli amelden uzak durmak

İzmir'den İsmâil Eren: “Kredi kartı ile kuyumcudan bilezik alıp, aynı bileziği aynı anda satıp paraya çevirmenin alıcı ve satıcı için hükmü nedir?”

Kredi kartı ile alışverişler doğrudan banka bağlantılı olmakta ve bankaların uzun veya kısa vâdeli çıkarları ister istemez dev-reye girmektedir. Gününde ödense bile alınan komisyonlar, gününde ödenmediği zaman da yüklenen fâizler bankanın kazancına kazanç katmaktadır. Diğer yandan kişiyi de zamanla parasal işlerde banka esiri yapabilmektedir.

Kartın sunduğu alışveriş alternatifinden ancak zorunlu hallerde yararlanmak, zorunlu olunmayan hallerde, keyfi olarak kullanmamak haramdan veya hiç olmazsa şüpheli olandan uzak durmak açısından daha emin bir yoldur. Bir diğer husus, kredi kartı ile altın alıp, aynı anda satarak nakit paraya çevirmek, visanın sağladığı imkândan yararlanarak nakit elde etmek gibi bir gizli amaç taşıyor olmalı. Oysa her ne kadar görünüş itibariyle ne banka, ne de satıcı zarara uğratılmıyor olsa da, bu işlemi düpedüz bir alışveriş olarak görmek mümkün de değildir. Bu işleme, çoğu zaman vitrindeki altını yerinden bile oynatmayacak derecede seri bir nakit çekme işlemi demek daha doğru olmaz mı? Satıcı bu işlemle aldığı kâr payının, gerçek bir satıştan elde ettiği “bereketli bir kâr payı” olduğunu söyleyebilir mi?

Müşterinin, satış fiyatından aldığı malları alış fiyatından tekrar satmak suretiyle gönüllü olarak bir miktar zarar içinde bulunmakla berâber sıcak nakit elde ettiği bu işlem, bir tür ticârî hîledir. Müşteri eğer bu suretle nakit para elde etmek istiyor ise; bizce böyle bir uygulama ile satıcının kazancına da şüphe karıştırmaktansa, bankasına gitmeli, nakit para ihtiyâcını direkt olarak bankasından karşılamalı; bizim iş yerimizi banka gibi kullanmamalıdır. Müşterinin fâiz endîşesi yoksa, bankadan direkt nakit çekmesi ona göre daha sağlıklı ve daha az zararlı olan bir yol olmalıdır.

Bizim kazancımıza gelince; sırf müşteriye para kaynağı sağlamak için, gerçek müşteri olmadığını bildiğimiz birisine masa üstünde mal satmamız; sonra da dönüp alış fiyatı üzerinden tekrar sattığımız malı geriye almamız halinde; kazancımıza girmesi muhtemel sebepsiz girdinin helâl olmaması problemi ile karşı karşıya kalacağımız kaçınılmazdır.

Çünkü kendi kendimize gerçek bir satış yapıp yapmadığımızı sorduğumuz zaman alacağımız cevap, "Hayır!" olacaktır. Doğruluğunu içimize tam sindiremediğimiz bu işlem, bir alışveriş değildir. Böyle bir işlem sonucunda elde edilen kazancı da şüphelerden arındırmak ve helâl saymak güçtür.

Fâize benzeyen şüpheli girdilere kapılarımızı kapatmamız, kazancımızın selâmeti açısından daha sağlıklı gözüküyor.